

MARC DE BEL

DE
KRIEGELS
ARE BACK²

HET BED VAN DRACULA

Houtekiet
Antwerpen / Amsterdam

Inhoud

DEEL 1	Egovias	7
DEEL 2	Paradisum Stella Pyramidum	71
DEEL 3	Swami Wami Kirwieth	113
	Epiloog	155

Deel 1

Egovias

Vrijdag 28 juni

Hoofdstuk 1

‘Oef!’ zucht Lien opgelucht.

‘Eindelijk...’ vervolgt Sien.

‘Vakantie!’ besluit Fien.

De zussen gooien hun boekentassen op hun rug en verlaten samen met hun medeleerlingen de maffe gymzaal, waar directeur Pluym, of Einstein, zoals de borstelsnor wordt genoemd, traditiegetrouw zonet zijn afscheidsspeech heeft gehouden.

‘Hebben jullie reisplannen?’ wil Simon weten.

Simon Bosmans is de enige van alle leerlingen die door de zussen Kriegel wordt getolereerd. Meer zelfs, sinds hun avontuur met Spicky Spike* is hij zowaar bijna een vriend geworden.

‘En of we reisplannen hebben!’ glundert Lien.

‘Met de centen die we van de vader van Spicky Spike hebben gekregen kunnen we eindelijk met het hele gezin mee met een van die super-de-luxe cruiseschepen!’ vervolgt Sien.

Fien krijgt een dromerige blik in haar ogen.

‘Straks liggen wij heerlijk te zonnebaden bij een van de zwembaden op zo’n luxe cruiseschip...’

---

* Zie *De Kriegels are back!*

‘Of op een of ander goudgeel exotisch strand, waar het stikt van de gebronsde sixpack-macho’s...’ droomt Lien verder hardop.

‘Fwiefwieuw!’ fluiten Sien en Fien.

‘Kerels zoals ik dus’, grimlacht Simon droogjes.

‘Ja, maar dan twee keer zo groot, met drie keer meer spieren en een pak minder hersenen’, merkt Fien op.

Simon is niet alleen de kleinste, maar ook veruit de slimste van de klas. De bolleboos behaalde zowaar 91 procent op zijn rapport, terwijl de zussen samen amper net niet het dubbele hiervan scoorden. Gelukkig zonder herexamens. Dit dankzij Simon, die hen bij de examens van wiskunde, Frans en Engels een handje toestak. Meer dan een handje. Eerder twee armen, een been en zijn knappe kop.

‘En wie weet trekken we eerstdaags ook niet naar Hollywood’, glundert Lien hoopvol.

‘Billy* heeft ons immers een rolletje beloofd in de nieuwe afleveringen van Spicky Spike’, vervolgt Sien.

‘Waarvoor hij nu zelf de scenario’s gaat schrijven’, vult Fien aan.

‘En ook zelf gaat regisseren. En waarin jouw zus, Rosie, de rol van Moonshine, het vriendinnetje van Spicky Spike, mag spelen.’

‘Ja, dat klopt’, knikt Simon. ‘Maar volgens Rosie vlot dat schrijven niet zo goed.’

‘Oeps! Echt?!’ schrikken de zussen tegelijk.

---

* Billy Clifford, de echte naam van Spicky Spike. Zie *De Kriegels are back!*

‘Hij zei haar dat een paar dagen geleden toch aan de telefoon.’

De zussen wisselen een ontgoochelde blik. De teleurstelling druipt van hun gezichten.

‘Maar het lukt hem vast wel’, houdt Simon de moederin. ‘Wie weet worden jullie alle vier wel wereldberoemde filmsterren?’

De zussen smelten op slag. Hun ogen stralen.

‘Ja, wie weet...’ hoopt Lien. ‘Daar dromen wij nu al maanden van.’

Het blijft even stil.

‘En? Ga jij ook op reis, Simon?’ vraagt Sien, terwijl het viertal de schoolpoort uit loopt.

‘Ja, naar de Morvan in Frankrijk, samen met mijn zus en haar nieuwe vriend. Die kerel studeert geschiedenis en is helemaal weg van de Romeinen. Hij wil per se naar dat museum, ergens waar Caesar Vercingetorix heeft verslagen en zo de laatste opstand van de Galliërs de kop heeft ingedrukt.’

‘Leuke vakantie...’ meesmuilt Lien. ‘Mijn innige deelneming.’

‘Neenee’, countert Simon. ‘Ik vind dit best ook wel boeiend.’

‘Nou, iedereen heeft zo zijn fouten, Simon’, troost Sien, terwijl ze een verloren zwarte stift van het trottoir raapt.

‘Mijn oom Rudi en zijn vriend zijn vorig jaar ook met zo’n cruise meegevaren. Zij vonden vooral Curaçao super. Een waar paradijs voor diepzeeduikers. Naar verluidt stikt het daar van de tropische vissen. Al zijn ze van de gezagvoerder moeten stoppen met

duiken omdat er haaien in de buurt van het schip waren gesignaleerd.'

'Niet erg diervriendelijk van die kapitein', vindt Sien.

'Haha!' lacht Simon, terwijl hij de straat oversteeft. 'Komen jullie morgen naar de training?'

'Uiteraard', antwoordt Lien.

De zussen hebben zich, samen met Simon, een tijdje geleden laten inschrijven in Boksclub KNOCK-OUT.

Hun leeftijdsgroep van 12 tot 17 traint elke week op zaterdagmiddag. Iets waar ze alle vier naar uitkijken. Zeker de zussen, nu Niko, hun trainer, heeft gezegd dat zij echt wel bokstalent hebben.

Terecht, want geen van de drie kent ook maar een greintje schrik en kiest telkens resoluut voor de aanval, waarbij ze met succes uitpakken met wat ze noemen de "Tyson-uppercut", waarmee de voormalige bokskampioen zijn tegenstanders velde. Ze hebben die slag ingeoeffend na het herhaaldelijk bekijken van de filmpjes op YouTube. Met succes trouwens, waardoor de meeste van hun clubgenoten wijselijk weigeren om nog langer te sparren met hen. Met uitzondering van Stef Stoffelaars, die achter zijn rug door iedereen Skinny wordt genoemd. Hij is een niet al te snuggere, graatmagere zestienjarige bonenstaak, met een kaalgeschoren schedel en een tattoo van een draak op zijn onderarm, die ervan droomt om bodybuilderkampioen te worden en de smerige gewoonte heeft om na het belsignaal altijd nog een laatste rake slag uit te delen. Ook al krijgt hij dan telkens een standje van Niko.

‘Moet je de blik van die kerel zien’, zegt Lien.

Ze wijst naar de niet onknappe dertiger met de donkere ogen, die hen vanop de affiche op het bord naast de krantenwinkel strak aanstaart.

‘Heeft duidelijk een paddo te veel gegeten,’ meent Sien.

‘Of iets te veel het Licht gezien’, schampert Fien.

‘Ontdek het LICHT in JEZELF’, leest Lien hardop wat in grote letters bovenaan de affiche staat. ‘Kom naar de drie voordrachten van EGOVIAS, de UITVERKORENE, op 28, 29 en 30 juni in het Stadstheater.’

‘Egovias...’, herhaalt Sien. ‘Dat is toch die nieuwe jonge goeroe, waar mama en tante Elsy het altijd over hebben?’

‘Ja’, knikt Fien. ‘Die kerel die beweert dat hij over paranormale gaven beschikt, sinds zijn ontmoeting met enkele aliens.’

‘Nou, wat ik tante Elsy, die al naar een aantal van die voordrachten is geweest, aan mams heb horen vertellen, is toch wel straf’, vindt Lien. ‘Hij beschikt blijkbaar niet enkel over paranormale gaven, maar geneest ook zieken en kan zowel in het verleden als in de toekomst kijken.’

Sien en Fien kijken elkaar stomverbaasd aan.

‘Meen je dat nu, Lien?’ vraagt Fien.

‘Eh, ja. Janus, de vriend van tante Elsy, is ook een grote fan van die kerel. En Janus is toch geen goedgelovige dommerik, integendeel. Anders was hij vast nooit onderwijzer geworden.’

‘Bedoel je nu dat die kerel die ons hier vanop die affiche zo doordringend aanstaart, echt in de toekomst en in het verleden kan kijken... Kom nou, maak dat ons grootje wijs.’

‘Ja, daar zeg je zoiets’, knikt Lien. ‘Oma Diana beschikt toch ook over magische krachten?’

Daar hebben Sien en Fien niet van terug.

‘Ja, maar dat is toch iets anders’, meent Fien.

‘Hoezo?’ betwijfelt Lien. ‘Misschien is wat die Ego-vias beweert, wel waar?’

Ze werpt een vertwijfelde blik op de affiche en rilt eventjes als ze de priemende blik in de donkere ogen van de goeroe op zich gericht voelt.

Sien spiedt links en rechts en geeft met de stift, die ze daarnet vond, de Uitverkorene een zonnebril en een zwart hitlersnorretje.

‘Hé, wat doen jullie daar!’ roept de man van de krantenwinkel hen toe.

Hij werpt een snelle blik op de gezonnebrilde en besnorde goeroe en steekt zijn vuist naar het drietal op.

‘Duivelsgebloed!’ roept de man hen nog na, voor ze giebelend in een zijstraatje verdwijnen.

Hoofdstuk 2

Willy Kriegel ligt languit op de sofa en kijkt geboeid naar de slanke, blonde jongedame die aan de rand van een hemelsblauw zwembad ligt te zonnebaden, terwijl een dikke man in een smetteloos wit pak en

---

* Zie *De Kriegels are back!*, Marc de Bel (Houtekiet).

een splinternieuwe borsalino op het hoofd haar vuur geeft.

‘Hallo, paps!’ groeten de zussen in koor.

Vader Kriegel werpt zijn drie dochters een verbaasde blik toe en kijkt op de klok.

‘Is de school nu al uit? Of zijn jullie weer om een of andere kwameisjesstreek naar huis gestuurd?’

‘Nee, paps. Het is vakantie.’

‘Vakantie?’ echoot de al maanden werkloze levensgenieter. ‘Nu al?’

‘Ja, paps. We zijn maandag immers 1 juli.’

‘Dus jullie zijn de komende twee maanden thuis?’

‘Ja’, antwoordt Lien.

‘En nee, toch niet, paps’, glundert Sien. ‘Want wij gaan toch, zoals afgesproken, mee met dat cruiseschip?’

Vader Kriegel hijst zijn slungellijf van de sofa, sloft naar de koelkast en haalt er een blikje bier uit.

‘Juist, was ik helemaal vergeten. Welke dag is het vandaag?’

‘Vrijdag.’

‘Vrijdag... Dan moet ik vanavond naar de schietclub’, herinnert de amateurschutter zich.

‘Leuk!’ glimlacht Lien verkneuterd.

‘Mogen wij weer mee, paps?’

‘En mogen wij dan ook weer schieten?’

‘Dat hangt ervan af. Niet als de baas er is. Jullie zijn immers nog geen zestien. We zien wel.’

Hij schudt ongelovig het hoofd.

‘Alweer vrijdag. De dagen vliegen voorbij. Mijn geheugen lijkt wel een zeef sinds ik ook af en toe een slok neem van mams’ anti-depressiedrankje.’

‘Waar is mams, paps?’

‘Met jullie broertje naar de kapper. Want die mag vanavond naar het verjaardagsfeestje van Magalie, je weet wel, zijn klasvriendinnetje en het dochtertje van Nelly, mams’ boezemvriendin. Hij wil er uiteraard piekfijn uitzien. Jullie kennen hem, niet?’

De zussen knikken alledrie bevestigend.

‘En daarna moest ze nog naar de apotheker om een doos vermageringspillen en een nieuwe fles antidepressiedrankje.’

Lien rolt meewarig met haar ogen.

‘Die pillen en dat drankje helpen toch geen zier, net als die yoga-oefeningen die ze elke dag doet.’

Vader Kriegel neemt een flinke slok van zijn bier-tje en boert.

‘Die pillen en yoga-oefeningen helpen wel degelijk, Lientje. Mams is al twee kilo’s kwijt sinds ze die pillen slikt en die oefeningen doet.’

‘Ja, maar ze weegt toch nog altijd 154 kilogram’, merkt Fien op.

‘Jullie moeten gewoon meer bewegen en er dringend eens op uit’, vindt Lien.

‘Ja’, beaamt Sien. ‘Met een cruiseschip naar Curaçao, bijvoorbeeld.’

‘Om te diepzeeduiken’, glimlacht Fien.

‘En de haaien de stuipen op het lijf te jagen’, smaalt Lien.

Ze graait naar de smartphone, die de zussen met de centen van de vader van Spicky Spike hebben gekocht, googelt voor de zoveelste keer ‘*Apollonius cruises*’ en leest nog maar eens hardop wat er staat:

**‘Geniet met APOLLONIUS van de mooiste
en spectaculairste cruises!**

Ben je de dagelijkse sleur beu? Voel je je wat depri en uitgeleefd? Ben je dringend aan vakantie toe, maar heb je geen zin om elke keer je koffer in- en uit te pakken? Of ben je juist een levensgenieter die zich graag in de watten laat leggen? Dan is een cruise dé perfecte vakantiekeuze voor jou!

Ze werpt even een sluike blik op haar vader.

‘Cruisevakanties worden steeds populairder onder toeristen. Zeer terecht trouwens, want het maken van een cruise is de ideale manier van reizen. In korte tijd bezoek je immers verschillende bestemmingen. Het cruiseschip vaart ’s nachts uit waardoor je elke ochtend wakker wordt met telkens weer een betoverend nieuw uitzicht. Zo geniet je de ene dag van goudgele zandstranden, terwijl je de dag daarop door de kleurrijke wijken van een grote stad wandelt, om dan ’s avonds lekker de bloemetjes buiten te zetten in een van de vele tropische disco’s, waar je tot in de vroege, zwoele uurtjes de sterren van de lucht danst. Zeg nu zelf: wie wil dat niet?’

‘Nou, ik in elk geval wel!’ glundert Sien. ‘Ik...’

Er wordt gebeld.

‘Doe jij eens open, Lientje?’ vraagt vader Kriegel, terwijl hij weer languit postvat op de sofa. De dikke maffiabaas, die daarnet de zonnebadende blondine van vuur voorzag, ligt nu op de grond in een almaar groter wordende plas bloed tevergeefs naar adem te snakken, terwijl zijn witte borsalino steeds roder kleurt.

‘Hallo, iedereen!’ groet de immer opgewekte tante Elsy, wanneer Lien haar en Janus de woonkamer binnenlaat.

‘Hallo, tante’, groeten Sien en Fien terug. ‘Dag, Janus.’

‘Dag, allemaal’, knikt de onderwijzer.

Tante Elsy kijkt de woonkamer rond en werpt een snelle blik in de lege keuken.

‘Is mijn zussie niet thuis?’

‘Nee’, antwoordt vader Kriegel zonder van het scherm weg te kijken. ‘Ze is met Joel naar de kapper en moest daarna nog naar de apotheker.’

Tante Elsy schudt niet-begrijpend het hoofd.

‘Neemt ze nog altijd die vermageringspillen?’

Lien knikt.

‘En dat drankje voor haar depressie?’

‘Ja.’

Tante Elsy ploft op een stoel en zegt iets. Maar haar woorden verdrinken in de ijzelijke kreet die de intussen aangeklede blondine de woonkamer in krijst.

‘Die bonenstaak is Jennifer Aniston, volgens sommigen de mooiste vrouw ter wereld’, zegt Janus, zonder zijn ogen van het scherm af te wenden.

‘Echt?’ kijkt vader Kriegel verrast op. ‘Wat mij betreft mag ze gerust wat aandikken. Maar goed, smaken verschillen nu eenmaal.’

Lien werpt de twee mannen een meewarige blik toe.

‘Wat zei je daarnet, tante?’ wil Sien weten.

‘Ik zei dat jullie moeder beter vanavond eens met mij en Janus mee zou gaan naar de voordracht van